

Kristaus Karaliaus L A I V A S

Tėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois

Telephone: Canal 7790

Numeris 6.

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00

Vas.-Feb. 10,

Metai XIV

Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00

1 9 3 4.

Svetur metams \$3.00.

Atskiras numeris 5c

Kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C.

KĄ DARYTUME BE SAVO DIENRAŠČIO?

Daug Amerikos lietuvių katalikų ir žinot nežino, kad šioje šalyje yra kasdien einantis lietuvių katalikų laikraštis, vardu "Draugas." Rasim nemaža ir nepribrendėlių katalikų, kurie nesugeba atskirti katalikiško laikraščio nuo nekatalikų. Tai — žmonės, kurie jokio nusi- statymo neturi ir yra tik dalis tamsios palaidos minios; tokiems nesidaro didelio skirtumo, kas leidžia laikraštį, arba, skleisti skaitytojuose? Nemaža yra ir tokių neišmanėlių, kurie tauškia, kad kito žmogaus kalba, ar raštas jokios įtekmės į juos nedarą, kuomet ir aklas kasdien gali patėmyti, kaip nuo negerų draugavimų genda jaunimas, arba kaip nuo tvirkančių raštų žmonės netenka doros bei tikėjimo.

Blogieji žmonės plačiai naudoja spaudą savo nedoriams tikslams. Kiek tai yra prispausdinta begėdiškiausių paveikslų! Kiek prirašyta nedoriausių, gašlių, knygų, kurias per kiaurą dieną ir per naktį mėgsta skaityti geiduliams vergaujanti žmonės, ypač karštokraujai jaunuoliai! Kiek pragaro dvasios laikraščių, su begėdiškais juokais, slykščiais aprašymais, nuolatiniais padrašinimais vesti gundytojų pareigų, ar gyventi be

moterystės sakramento, neatsižvelgiant nei į Dievo nei į ateinančio naujo žmogaus teises! Nedidelė Amerikos lietuvių saujalė leidžia tris kasdien einančius laisvamaniškus laikraščius. Ir jeigu jie gali išsilaikyti, tai tik dėl to, kad juos skaito ir daugelis tų, kurie tik iš vardo yra katalikais.

Ir kas iš to išeina? Ugi tas, kad tamsieji katalikai pirkdami bedievių leidžiamus laikraščius jiems gelbsti prieš Dievą ir Jo įsteigtąją šv. Bažnyčia kovoti; tat tampa tamsybių sandarbininkais, už ką turės atsakomybę prieš Dievą ir prieš savo sąžinę. Nesusipratusių katalikų bendradarbiavimas laisvamanių spaudos išlaikyme ir platinime, apsunkena kovą ištikiniems Kristaus išpažintojams. Nes jei žmogus gina savo turtą, namą, gerą vardą, gyvybę, arba savo gimdytojų, ar vaikų, ar tik prigimto krašto teises, juo labiau kiekvienam yra pareigos tokią ištikimybę pareikšti savo Dangiškam Tėvui: ir kalba, ir širdimi, ir darbais.

Dievas ne tik apreiškė didelių tiesų, bet jas savo pranašams bei apaštalams įsakė surašyti, kad visi norintieji galėtų jomis naudotis. Kristaus paskelbtasis žavėjantis šv. Evangelijos mokslas ketu-

rių mokinių tapo užrašytas. Patsai Kristus mokinant žmones ne sykį, — kaip skaitome Evangelijose, — paimdavo šv. Rašto pranašų knygas ir iš jų pamokydavo miasias. Apaštalas šv. Paulus rašo: *“Raštas yra naudingas mokiniui.”*

Bedieviai daug raštų leidžia ir bruka, kad tik juos skaitytume. Susipratusių katalikų yra pareiga pagaminti gerų raštų, kurie artintų žmogų prie Dievo ir doros, kad norinčiam būtų kas skaityti nekenksmingo ir taip gelbėtume tiems, kurie ligi šiol tokio dorinio įsisąmonimo dar buvo nepasiekę.

Popiežiai ir vyskupai nuolat primena apie būtiną reikalą katalikiškos spaudos platinimą. Net sako, kad *bereikalingai statytume bažnyčias, jeigu neplatinume katalikiškų laikraščių.* Ir kaip, deja, tas pasitikrina. Tose parapijose kur katalikiški laikraščiai nėra uoliai platinimi, teni — visokios doriškos ligos ir tikybinis apsilėidimas; girtuoklystė, pasilėidimas, bedievytė tokios parapijos šeimynose — tai paprastas apsiareiškimas.

Ligi šiol mes lietuviai turime atvirai prisipažinti, kad katalikiškos spaudos smarkiai nerūstame. Daugeliui mūsų, atrodo, kad katalikišką spaudą platinti tai kunigų darbas, lyg mūsų kunigai būtų kitoki katalikai. Kiekvieno kataliko yra pareiga daryti gerus darbus; tam jis ir yra katalikas. Katalikas neturi būti žiopsojas, bet kovotojas. Dievui ištikimybę privalome rodyti ne gražiais žodžiais, bet darbais.

Amerikos lietuviai tik turi vieną katalikišką kasdien išeinantį laikraštį. Ir kas gi jį leidžia? Nu gi, vienuoliai — broliai ir kunigai Marijonai. Pas kitas tautas dienraščius, paprastai, leidžia pasauliniai katalikai, pas mus gi vienuoliai. Kodėl? Juk vienuoliams dienraščiai nē-

ra reikalingi. Tas tiesa, bet, kaip matėme, visuomenei laikraščiai yra labai reikalingi; ir kadangi pasauliniai katalikai dienraščio nelėidžia, todėl, aukštosios vyriausybės liepiami, tą darbą varo vienuoliai Marijonai.

Didelio laikraščio leidimas lietuvių kalboje Amerikoje neapsimoka. Kas metai prie jo reikia daug pridėti. Ir juo pašaliais stovintieji katalikai mažiau prisideda, juo daugiau reikia pridėti. Mūsų katalikiškas dienraštis “Draugas” dar nėra išplatintas, kaip yra reikalas ir kaip jis to vertas. Užėjęs pas apšviestus lietuvius daugelyje vietų dar jo nerasi; ne pas kiekvieną gydytoją ar advokatą jį užtiksi. Dar daug pas mus religinio nepribrendimo yra ir pas tuos, kurie turėtų tautos katalikiškame veikimui vadovauti. Lietuvių tauta neturi tvirtų religinių tradicijų inteligentų luome. Samoningas katalikas inteligentas lietuvių tautoje yra tik augančioje stadijoje.

Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai, kurie lietuvių tautos ir Dievo įsteigtos Bažnyčios reikalams pašvenčia savo laiką, turtą ir maldas ligi šiol buvo uolūs katalikiškų laikraščių, ypač “Laivo” ir “Draugo” platintojai. Šiuos žodžius rašant, aš turiu vilties, kad “Laivo” skaitytojai patyrę daugiau apie mūsų dienraščio “Draugo” reikalingumą, dar labiau griebsis jį platinti. Parsitraukite jį į savo namus; jis laisvum kasdienis malonus svečias. Užsirašinėkite, skleiskite jį tarp giminių, kaimynų ir pažystanų. Jo adresas tas pats kaip ir “Laivo.” Metams atseina \$6.00.

Būkie uoliiu katalikiškų laikraščių platintoju.

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS

Lekcija

1 Korint. 13, 1-13.

BROLIAI: Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš būčiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdalinėčiau visą mano lobį būturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško, kas jos yra, nesuseržina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia.

Meilė niekuomet nepaliauja, nors pranašystės paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinojimas nieku pavirs. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašaujame. Kuomet gi ateis, kas yra tobūla, paliaus buvę, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kūdikis, kalbėjau kaip kūdikis, išmaniau kaip kūdikis, galvojau kaip kūdikis; kuomet gi pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kūdikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu į veidą. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažįsiu, kaip ir esu pažintas. Tai gi, dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė.

Evangelija

Luk. 18, 31-43.

ANUO metu Jėzus pasiėmė dvyliką ir jiems tarė: Štai mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sūnų: Jis bus paduotas pagonimis, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir ap-

spjaudytas; nuplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems uždengtas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma.

Kuomet jis artinosi į Jėriką, atsitiko, kad vienas aklas sėdėjo prie kelio elgetaudamas. Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeinaš Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko tardamas: Dovidu sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs. Ėjusieji priešakyje draudė jį, kad tylėtų; bet jis daug labiau šaukė: Dovidu sūnau, pasigailėk manęs. Jėzus sustojęs liepė atvesti jį pas save. Kuomet jis buvo priartinęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuoju regėjo ir sekė jį garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

— Mano Dieve, mano vienatine Gėrybe, Tu esi visas dėl manęs, kad aš būčiau visas dėl Tavo. — 300 d. atl.

— Teesie palaimintas Dievas! — 50 d. atl.

— Duok, Viešpatie, kad pažinčiau ir daryčiau Tavo valią. — 300 d. atl.

Vienas yra Dievas

Vienas yra Dievas

Visų Sutvėrėjas,

Visokių palaimų,

Gerybių Davėjas.

Dėkokim Jam visi,

Kad Jis mus sutvėrė,

Iš savo gerumo

Mums dangų atvėrė.

Matom dangus, žemė

Del mūsų sutverti,

Taip mes taip gyvenkim,

Kad būtum' jų verti!

M.J.F.U.

Kun. A. Bublys, M. I. C.

Švenčiausios Marijos Šventės

Jau iš seno žmonės yra pratę iškilmingai minėti svarbiuosius ar tai valstybės, ar provincijos, ar miestų, ar šeimos gyvenimo įvykius. Suprantama, jog ir krikščionys katalikai negalėjo ir negali tylomis praeiti pro tokios jau nebe atskiros valstybės, ar provincijos, bet visuotinės pasaulinės svarbos įvykius, kaip kad Išganytojo įsikūnijimas, gimimas, apipjaustymas, atpirkimas, įstatymas Švenčiausio Sakramento, iš mirusiųjų atsikėlimas, įžengimas dangun, atsiuntimas Šventosios Dvasios. Svarbesnių žmonių įvykių per šiuos negalėjo ir negali būti!

Tačiau, iš pradžių šitas minėjimas ir šventimas Jėzaus gyvenimo įvykių būdavo ne visur vienodas. Daug laiko praslinko, kol tos šventės gavo dabartinę išvaizdą.

Kadangi Švenčiausios Mergelės Marijos, Dievo Motinos gyvenimas glaudžiai jungiasi su Jėzaus gyvenimu, tai senovėje Jėzaus Kristaus šventės būdavo kartu ir Švenčiausios Mergelės šventės. Vėliau po kurio laiko pradėta švesti Švenčiausios Mergelės šventės atskirai.

Kalbant apie Švenčiausios Mergelės Marijos įtaka vienuoliams, buvau jau minėta, jog ypač vienuoliai buvo praplatingę į Ją pamaldumą ir įvedę atskiras šventes. Kadangi iš krikščionijos pradžių vienuolija pradėjo kurtis rytuose, tai ir Švenčiausios Marijos šventės didumoje buvo gavusios pradžių irgi rytuose. Iš ten, krikščionijai besiplėčiant beveik išimtai per vienuolių misijas, arba skelbimą Kristaus mokslo tarp stalmeldžių, pradėta švesti šitas šventės ir vakaruose. Iš pradžių švesta jos atskiruose kraštuose, vėliau Popiežių galutinai nustatytos visam pasauliui. Šiuo būdu ir atsirado priverstinios visiems tikintiems penkios Švenčiausios Marijos šventės, būtent: Nekal-

tojo Prasiždėjimo, Gimimo, Apieškimio, Apsivalymo (Įvedybų) ir Ėnimo į dangų; be šio dar mažesnės, kaip va: Apsireiškimio Liurde, Sopulingosios Motinos, Škapliernės, Aplankymas, Marijos Vardo, Gailėtingos, Snieginės, Rožančiaus ir Pasiukojimas bažnyčioje ir kitos. Kai kurios tos šventės nėra įsakytos.

Labai senai pradėta švesti Švenčiausios Marijos prasiždėjimo šventė ir krikščionys katalikai, minėdami Josios gimimo dieną, garbindavo Ją kaipo pradėtąją be nuodėmės. Laikui bėgant, visi katalikai pradėjo maldauti popiežių, kad jie Švenčiausios Marijos nekaltąjį prasiždėjimą paskelbtų kaipo tikėjimo tiesą. Tą dogmatą paskelbė Pius IX. 1854 metais.

Labai tinkamai šitos šventės diena buvo paskirta 8 Gruodžio, Advento metu, kadangi Adventas atvaizduoja mums anuos tūkstančius metų, per kuriuos visos tautos didžiausiu pasiilgumu laukė užgimsiant be nuodėmės pradėtąją Mergelę, kuri turėjo sutriuškinti galvą žaliui.

8 rugsėjo R. K. Bažnyčia dideliu džiūgavimu švenčia Švenčiausios Mergelės Marijos gimimo dieną. Šito džiaugsmo priežastį pati Bažnyčia paaiškina tos dienos antifonoje prie "Magnificat:" "O Mergelė, Dievo Motina! tavo gimimas pradžiugino visą pasaulį, kadangi iš tavęs yra kilusi Teisybės Saulė, Kristus mūsų Viešpats, kursai nuėmęs prakeikimą, paskleidė palaiminimą ir nugalėdamas mirtį yra mums suteikęs amžinąjį gyvenimą!"

Kodėl šita šventė yra švenčiama 8 Rugsėjo ir kada ji pradėta švesti, tai nėra tikrų žinių. Tik žinome, jog jau 7-me šimtetyje ji švesta Romoje ir yra užrašytas padavimas, pagal kurį tą dieną vienas vienuolis, didelis garbintojas Švenčiausios Marijos, per kelerius metus, kas-

met 8 Rugsėjo girdėdavęs nepaprastai meilų Angelų giedojimą. Apie tą gandas plačiai pasklydęs, pasiekęs ir popiežų, kursai ir išleidęs įsakymą 8 rugs. švesti Marijos Gimimo dieną.

28 Kovo, t. y. 9 mėnesiai prieš Kalėdas, yra švenčiama *Aprėškimo šventė*, kurį primena mums, kaip Arkangelas Gabrielis aprėškė Marijai, jog iš Jos gimsiąs žadėtasis Mesijas. Šita šventė išrodo esanti viena seniausųjų ir pirmųjų krikščionių labiausiai branginama, kadangi seniausiose katakumbose, (pažemiuose, kur persekiojimų laikais krikščionys atlikdavo pamaldas ir laidodavo savo mirusius), yra užsilikęs Arkangelo Gabrielio aprėškimo paveikslas. Šita šventė buvo plačiai žinoma jau 400 metais. Tos dienos yra neapsakomai griaudingos.

Apsivalymo, arba Įvedyby šventė švenčiama 2 Vasario, kai per saulegrąžą dienos eina ilgin, saulė šviečia šilčiau, širdžiai darosi jaukiau, kadangi prisiartina pavasario ir vasaros saulėtos dienos. Šita šventė primena mums labai svarbią tikėjimo tiesą, būtent, kad Jėzus, anot Simeono senelio žodžių, "šviesa pagonims apšviesti ir tautos Izraelio garbė," įžengdamas pasaulin, atnešė su savimi tikrąją dangiškąją šviesą ir už mus nusidėjėlius pasiaukuoja dangiškajam Tėvui ir šitą pasiaukojimą atliko po 33 savo gyvenimo metų.

Rytuose šita šventė švesta jau penktame šimtetyje. Ciesorius Justinijonas dėl įvairių ištikusųjų anuomet pasaulį 541 m. paliepė tą šventę švesti visoje ciesorystėje, maldaudajant, kad Išganytojas, kursai teikės šventykloje sutikti Simeoną senelį, teiktusi ateiti žmonėms pagelbon.

Taigi iš pradžių šita šventė buvo būvusi Jėzaus šventė; tačiau, vėliau kas kart dažniau ir dažniau pamokslininkai pradėda kalbėti apie Įvedyby šventės žvakę — švenčiasiąją Mergelę Mariją, — per kurią pasaulin atėjo "pasaulio šviesa." To-

kiu būdu, ilgainiui, šita šventė virto labiau Marijos, kaip kad Jėzaus šventė.

Rasit seniausioji švenčiausios Marijos šventė galima laikyti *Žolinės šventę*, kuriai yra skirta 15 Rugpučio diena, kame glūdi gili mintis, būtent: šventoji Mergelė Marija dėl Josios nuopelnų yra prilyginama prie vynuogės šakelės; taigi Josios mirtis savaimė primena mums pjūtį, kuri yra gausus užmokesnis už žmogaus visų metų sunkųjį darbą. Ir švenčiausioji Marija gavo pilną savo užmokesnį tik atsiskyrusi su šiuo pasauliu ir paimta dangun.

Šita šventė vadinasi rytuose užsnūdimo šventė, arba "Poilsio," gi Vakaruose ji vadinasi "Ėmimo į dangų" diena, kadangi pagal visų katalikų pamaldų mąnyką Josios kūnas buvo paimtas dangun.

Švenčiausios Marijos vardas visų tikinčiųjų garbinta iš pat pradžių, gi Marijos Vardo šventė buvo 1513 metais įvesta Ispanijoje. Popiežius XI. Šitą šventę įskė švesti visam pasauliui tikslu padėkoti švenčiausiajai Marijai, kurios pagelba turkai buvo nugalėti ties Viennos miestu.

Šita šventė švenčiama aštuntoje dienoje po Marijos Gimimo šventės, kadangi pagal žydų papročius gimusiems būdavo duodamas vardas aštuntoje dienoje.

Sopulingosios Marijos šventė švenčiama dukart į metus: penktadienį prieš Vėrbas ir trečiame Rugsėjo sekmadieny. Skirtumas yra tas, kad pirmoji primena mums stovinčiąją po kryžiumi Dievo ir mūsų Motiną, gi antroji Ją mini kaipo Kankinių Karalienę. Šita buvo įvesta Kōlonijos provincijos sinodo, tikslu sulaikyti klaidatikų husitų įniršimą prieš Kristaus ir švenčiausios Marijos paveikslus.

Aplankymo šventę pradėjo švesti pranciškėčiai jau tryliktame šimtetyje, gi keturioliktame šimtetyje popiežių Urbōno (VI ir Bonifaco IX) buvo įsakyta švesti visur. Melstasi Mariją, kaipo į ramybės gražintoją, kurios anuomet labai trūko

Bažnyčiai. 1850 m. Popiežius Pijus IX tą šventę pakėlė į aukštesniojo laipsnio šventę, tikslu padėkoti Švenčiausiajai Dievo Motinai, kuri stebuklingu būdu buvo atėjusi pagalbon jam ir kitiems katalikams, taip kad jis galėjo sugrįžti Romon ir nusikratyti neprietelių jungu.

Aplankymo šventė švenčiama 2 Liepos, spėtinai delto, kad tai artimiausi šv. Jono Krikštytojo Gimimo šventės diena.

Skapliciaus šventė 1587 m. Popiežiaus Siksto buvo leista švesti karmelitams, o vėliau 1726 m. Benedikto XIII buvo įsakyta visai Bažnyčiai.

Šventojo Rožančiaus šventė buvo įsakyta šv. Pijaus V., kaip padėka už nugalėjimą turkų ties Lepanto 1571 metais, ir jojo pavadinta "Mūsų Pomios Nugalėtojos" šventė. Popiežius Grigalius XIII pavadino tą šventę "Šventojo Rožančiaus." Popiežius Leonas XIII paliepė visą Spalių mėnesį švesti tikslu ypatingu būdu atsiduoti "Šventojo Rožančiaus Karalienės" globai.

Be šių švenčių yra dar minimas 21 Lapkričio *Paaukojimas Švenčiausios Mergelės šventykloje; Snieginės* 5 Rugpiučio, paminėti tam, kaip Liberiaus popiežiaus laikais vienam pamaldžiam Romos patricijui Jonui, norinčiam savo turtus paaukoti geriems darbams, pasirodžiusi Švenčiausioji Marija ir liepusi pastatyti Josios Vardui pagerbti bažnyčią toje vietoje, kur jis rasiąs pasnigta (nors tuo metu Italijoje labai karšta).

... Pagaliau, *Šv. Marijos Gauleslingosios šventė*, minima 24 Rugsėjo ir primina, kaip Švenčiausioji Marija pasirodžius šv. Petriui Nolaskiečiui, šv. Raifmundui Penafortiečiui ir Aragonijos karaliui Jokūbui, įsakydama įsteigti vienuoliją, kurios tikslas yra išpirkynėti paklinvusius saracenu nelaisvėn.

Paskutinė įvesta švenčiausios Marijos šventė yra tai Josios *Apsireiškime Lourde*, kuri mums primena, jog ketvir-

tais metais po paskelbimo tikėjimo tiesos apie nekaltąjį Švenčiausios Marijos prasi-dėjimą (1854) Nekaltai Pradėtoji keletą kartų buvo pasirodžiusi pamaldžiai mergaitėi Bernadėtai ties miestu Liurdu (Lourdes) ant Gavi upės kranto kalno uoloje, lieplama jai pranešti apie tai kunigams, kad jie pastatytų toje vietoje bažnyčią. Savo žodžiams patvirtinti, Ji padarė stebuklą, būtent: iš uolos ištriško bėgantis upeliu vanduo, turęs gydymo ppytbių.

Vietinis vyskupas, nuodugniai ištyręs visą dalyką, po keturių metų leidė laikyti pamaldas. Pastatyta bažnyčia. Popiežius Leonas XIII apdovanojo ją malonėmis. Popiežius Pijus X įvedė pamaldas visose bažnyčiose 11 Vasario. Šita vieta pragarsėjo dideliais išgydymų stebūklais, patvirtintais ir nekatalikų gydytojų. Stebūklai dar ir šiandien nesiliauna buvę.

Šitos visos Švenčiausios Mergelės Marijos šventės turi savyje kažka be galo patraukiančio. Kaip kad motinos gimimo, ar vardo dienos vaikai laukia didžiu nekantrumu, o sulaukus apspinta savo motinėle, sveikindami ją iš širdies gilumos ir nešdami jai dovanų, taip lygiai ir katalikai per Dievo Motinos šventes skulinasi bažnyčioje pasveikintų savo Motinėlės, kuri buvo dalyvavusi atpirkime mūsų ir dabar, gyvendama danguje mums gelbsti gyventi ištikimybėje Dievui ir užsipelnyti dangiškąją tėvynę,

Švesdami Marijos šventes, mes ją pagerbiame ir sykiu garbiname Švenčiausiąją Trejybę dėkuodami kad Ji teikėsi išrinkti Išganytojui Motiną taip prakilnią Švenčiausiąją Mergelę Mariją, kuri savo skaistumu pravršija visus sutvėrimus!

Taiigi, garbindami Mariją, mes garbiname visų pirma Dievą, tik Dievui priderančiąją maldos pagarbą (latria), o Švenčiausiąją Mariją tiktai pagarbos garbiniu (hyperdulia). Pradedame maldas į Ją, kreipdamies į Dievą, ir baigiamė, už-

raukdami maldą žodžiais: "Per Jėzų Kristų, Viešpatį mūsų, kursai vienybėje su Dievu Tėvu ir Šventąja Dvasia viešpatauja per amžius amžius!"

Petro Laivas

Ramiai sau plaukia per bangas,
Dangus tai niaukstosi, tai blaivos',
Audringoj jūroj Petro laivas
Jūrėiviai stiprina jėgas.

Sunki kelionė, pavojinga, —
Prieš vėją itis įkiru,
Vienok žvejams drąsos nestinga,
Nemaža matė jie audrų.

Per dieną, naktį atsidėję
Žvejoja iš gelmių sielas,
Žvejų uolumas vis didėja:

Kur žūstančių daugiausia ras.
Nuožmaus pasaulio sniokščia bangos
Nežmonišku mirtinu
Ir veržias pro duris ir langus
Į patį vidurį namų.

Gudriai vylingas priešas ardo
Pagrindus mūsų gerų šeimų,
Ir be kanuolių ir be kardo
Jis nor' laimėt ištvirkimu.

Pirmiausia griaun' tikybos dvasią,
Išvaro Dievą iš širdies,
Paskui dorovę puola drasiai,
Palieka žmones be vilties.

Bėt plaukia laivas į pagelbą,
Vairuoja Kristus jį patsai,
Ramius žodžius Jis širdžiai kalba
Ir glaudžia prie savęs karštai.

Jis kreipia maloningą akį
Ten, kur daugiausia žūn' sielų
Ir žuvininkams taip įsakė,
Kad mestų tinklą kur gilu.

Audringoj jūroj plaukia laivas,
Ten sėdi kelėtas žveju,
Dangus ar niaukstosi, ar blaivos, —
Nesumažės uolumas jų.

MŪSŲ TIKĖJIMAS

Dievas, suteikęs mums katalikų tikėjimą, davė augščiausią palaiminimą, būtent: pilnus, tikrus gyvenimui nurodymus ir mokslą, kurį per savo Apaštalus ir jų įpėdinius perdavė mūsų laikams. Per Katalikų Bažnyčią išmokstame viską, ko Kristus trokšta, kad mes išmoktumėm, ypatin-gai tas tiesas, kurios mūsų sielų išgany-mui daugiausiai gelbsti. Kuo daugiau Kristaus mokslą pažinsime, tuo geresni katalikai tapsime. Geram katalikui reikia domėtis katalikiškuoju mokslu, skaitymu, ir tikėjimo išaiškinimu ligi išmoks ir su-pras svarbiausias Bažnyčios tiesas.

Katalikas turi dvigubą priedermę iš-mokti savo tikėjimą tinkamai, — prieder-mę ne tik sau, bet ir savo artimui. Pirma, jis turi priedermę sau, nes jis niekadęs negalės vertai mylėti, garbinti ir tarnauti Dievui, jeigu jis nėra įsigilinęs į Kristaus mokslą. Tikintysis apsikrikštydamas Ka-talikų Bažnyčioje tampa kataliku, lavin-damasis jos tikėjime ir moksle pažino, ką reiškia būti kataliku, o gyvendamas pagal jo išsilavinimus eina tobulystės keliu ir tampa panašesnis į Kristų.

Kitų atveju Katalikų tikėjimo paži-nimas tampa jam didelio suraminimo šal-tinis. Daugel kartų, kai gyvenimas pasi-daro nuobodus, kai nelaimės iš visų pusių spaudžia, kai liūdesys it debesiai, apniau-kia jo sielą, kuomet daugiau jis žino apie su-raminančias tikėjimo tiesas, tuo rames-nis, stipresnis, kantresnis sieloje jis taps. Kiekvienam, kada nors teks kentėti kry-želius, niekas to neišvengs. Gerai išlavin-tas katalikas per apmąstymą kokios nors tiesos, pritaikintos jo padėčiai, juos iškęs vidujinė, gilia ramybe.

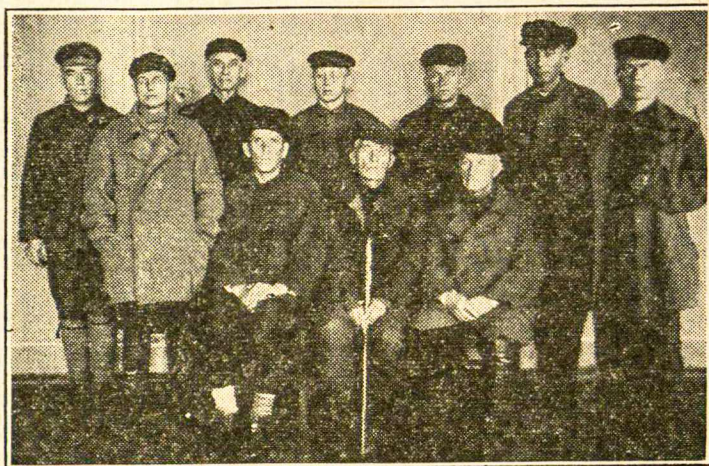
Antroji priedermė liečia artimą, ypa-tin-gai nekatalikus, kurie turi teisę laukti iš katalikų pratingų atsakymų į jų klaui-simus, keblumų išaiškinimų, ir apšviečian-

BOLŠEVIKŲ KANKINTO VYSKUPO KALBA

(Sugrįžusio iš bolševikų kalėjimo J. E. Vyskupo Matulionio kalba, pasakyta Aluntos "Pavasario" kuopos susirinkime sausio 1 d., 1934.)

Pavasarininkų obalsis kilaus. Mano troškimas, kad pavasarininkai persiimtų juo. Juk aišku, jaunimas turi būti ištikimas Dievui ir Tėvynei. Ištikimas Tėvynei, nes pavasarininkų pareiga būti karštais nepriklausomos Tėvynės gynėjais, reikale nesigailint net gyvybės dėl jos pa-

laidas. Nelaimingos tos tautos, kurių jaunimas patvirkęs, netikįs. Jūsų organizacija brangi Lietuvai, dar brangesnė Bažnyčiai, nes Dievo Vardas ant Jūsų vėliavos stovi pirmoje vietoje. Todėl ir man malonu būti Jūsų tarpe, nors jau seniai esu Aluntėje bebuvęs. Pradžioje gal tai buvo mano kaltė, bet vėliau, kaip patys gerai žinote, sąlygos nebeleido. Bet nežiūrint to, kad mus skyrė tūkstančiai kilometrų, bet aš labai dažnai prisimindavau Lietuvą, ypač Aluntą. Ypatingai pasku-

Tai štai kaip atrodė iš bolševikų kalėjimo grįžęs vyskupas Matulionis ir kalėjimo draugai kunigai. Vyskupas sėdi viduryje su lazdele.

aukoti. Bet dar labiau katalikiškasis jaunimas turi būti ištikimas Dievui ir Bažnyčiai. Nė viena tauta, jei ji negyvens šio obalsio dvasioje, negalės išsilaikyti. Kas bus toliau su ta tauta, iš kurios man teko neseniai grįžti. Tai šalis liūdėsio ašarų, dvasinio ir medžiagino skurdo. Tai turėdami prieš akis, branginkite savo obalsį, jį laikykitės ir jį vykinkite. Jaunimas esate tautos ateitis. Visos tautos, tai suprasdamos, apsiaučia jį nepaprasta globa ir meile, įvairiai jį remia, organizuoja. Darbą pradeda net nuo vaikų. Šviesus, religingas jaunimas — šviesios ateities

tiniu laiku, turėdamas daugiau laiko maldai, daug melžiausi už Lietuvą, už jos jaunimą. Apie "Pavasario" Sąjungą žinojau, žinojau net narių skaičių. Mes džiaugiamės kartu su katalikais lietuviais, gyvenančiais Rusijoje. Su pasididžiavimu kalbėjome apie atgimusią Lietuvą, apie jaunimo organizavimąsi po vėliava, kurios kilnūs abalsiai — tarnauti Dievui ir Tėvynei. Širdimi visuomet buvau su Jumis.

Dabar žiūrint į Jus, nejučiomis tenka daryti prilyginimą Jūsų ir anos šalies jaunimo, kurioje šis Jūsų kilnūs obalsis pamintas. Jūsų veidai sveiki, linksmi, juo-

se nematyti liūdesio, jie spindi nekaltybe. O ten to nėra. Todėl jaunime, brangink tikėjimą, dorą, tėvynę Lietuvą. Dievas žino, kas bus ir kas mūsų laukia. Laikraščiai pilni žinių apie gresiantį karą. O karo pasekos laisios. Bedievybė, tiek plačiai paplitusi, juk tai yra Didžiojo Karo vaisius. Tiesa, karas mums atnešė ir gera, mes susilaukėm nepriklausomybės, bet daugumoje karas neša blogumą. Todėl budėkime, stiprinkime mumyse Dievo ir Tėvynės meilę, ruoškimės sutikti mums gresiančias nelaimes. Melskime Dievą, kad Jis nuš mūsų jį atitolintų.

Kreipiuos į Jus su vienu prašymu. Nepamirškite savo maldose suvargusios Rusijos. Aš tikiu, kad Jūs esate maldingi, kad ir dabar Lietuvai tinka senasis vardas — Šventa Lietuva. Prašykite Jėzaus Širdies pagalbos. Rusijos vaikeliams, jaunimui, suaugusiems, žodžiu, visiems. Te nukrenta bedievybės jungas, tepasikelia iš suirimo vargšė tauta. Melskite, kad Rusija virstų katalikiška šalimi. Ten Rusų Cerkvė glaudžiasi prie Katalikų Bažnyčios. Pas rusų dvasiškiją ir pasauliečius pastebėti susivienijimo su Roma troškimas. Tas yra todėl, kad ten katalikai pavyzdingi. Juos galima lyginti su pirmųjų amžių — katakombų krikščionimis. Jie noriai kenčia už tikėjimą ir Bažnyčią. Dėl tos priežasties yra bendras susivienijimo noras. Juk ne kitoks buvo noras ir mūsų mylimiausio Išganytojo: kad būtų vienas piemuo ir viena avidė. Jaunuoliai, melskitės už Rusijos jaunimą; vaikučiai melskitės už Rusijos vaikelius.

— Jėzaus Širdie, Švenčiausiame Sakramente deganti mūsų meile, padaryk, kad mūsų širdys degtų tavo meile. — 200 d. atl.

Garbinkime Švenčiausiąją Jėzaus Širdį Švenčiausiajame Sakramente! — 300 d. atl.

TIGRAS

Vienas misijonierius iš Calcutta, Indijos, papasakojo tokį nepaprastą atsitikimą iš 1870 metų.

“Viename pagonų kaime, kuriame buvo ir keletą katalikų šeimų, kai paskutiniai saulės spinduliai nyko danguose, gyventojai mėgdavo išėję į laukus džiaugtis vakaro vėsumą. Sen ir ten jų vaikai susirinkę žaisdavo. Vieną vakarą alkio spiriamas tigras atbėgęs iš miško ir pasigriebę viena vaikų į nasrus ir nusivilko. Auksa žuvo ant visados; daugiau nieko nerado kaip tik keleta kraujotų skudurų; buvo pagonų vaikas.

Už trijų dienų pasikartojė ta pati istorija: nusinešė kitą pagonų vaiką. Baisi padėtis. Po kelių dienų kai visi manė kad tigras jau daugiau nepasirodys, jis pasigrobė trečią vaiką, bet šį kartą kataliką.

Vaikas buvo pripratęs melstis kiekviename pavojuje, todėl žvėries velkamas jis sušuko: “Jėzau, Marija! gelbėkit mane.”

Žvėris tarytum stabo ištiktas paleido vaiką ir pats dūmė į kalnus. Vaikas buvo pusgyvis, baisiai sukandžiotas, tačiau pasveiko. Stebuklingas išsivadavimas aiškiai priskaitomas Jėzaus ir Marijos vardui. Geresnio pamokslo tikrai nerasime.”

Yra tigras baisesnis už tą Bengal'o tigrą; tai piktoji dvasia kuri tykoja mus pagriebti ir nusinešti su savim į pragarą. Geresnės priemonės kovoje su tokiu priešu nebėr kaip šauktis Jėzaus ir Marijos pagalbos.

Ant. Raila.

Paskutiniuoju laiku anglikoniškoji Anglijos bažnyčia pradeda skilti į tris dalis. Iš tų trijų dalių viena linksta į Katalikų Bažnyčią; antroji yra labai laisvų pažiūrų ir trečioji nori šias dvi vienyti. Tie nesutarimai daugelį tikinčiųjų priveda prie įsitikinimo, kad reikia jungtis prie Katalikų Bažnyčios. Daugelis rimtų žmonių taip ir padaro.

TĖVAI MARIJONAI IR JŲ RĖMĖJAI

METINĖS MARIJONŲ PAMALDOS

Sausio 27 Tėvų Marijonų glėbojamoje Aušros Vartų bažnyčioje buvo metinės pamaldos už vienuolijos atgaivintoją arkivyskupą Jurgį Matulaitį, M.I.C.

Į pamaldas susirinko kunigai, broliai bei naujokai Marijonai, mokyklos vaikai su savo mokytojomis, Šv. Kazimiero Seserims ir daug prielankių žmonių. Egzekvijų giedojime prigelbėjo ir Šv. Antano bažnyčios vargoninkas p. Mondaika.

Ant rytojaus arkivyskupo paminėjimo pamaldos ir programėlis įvyko Marijonų Naujokyne Hinsdale į kurį nuvyko visi Chicago kunigai ir broliai Marijonai.

MARIJONŲ NAUJOKYNO PRAMOGA

Sausio 28 d., Tėvų Marijonų Naujokyne, Hinsdale, įvyko su turiningu programėliu paminėjimas sukaktuvių septintų metų mirimo Marijonų Vienuolijos Atnaujintojo — a.a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus.

Be namiškių buvo atsilaukę didžiai gerbiamas Tėvų Marijonų Provincijolas Amerikoje, kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C., programėlio sumanytojas; taipgi Tėvai Marijonai Vaitkevičius, Mačiulonis, Vitkus, Skruodenis ir daugumas brolių Marijonų iš Chicago.

Programas tęsėsi pustrėčios valandos. Kun. Kulikauskas, programo vedėjas, išreiškė šio susirinkimo tikslą ir paprašė gerb. kun. Jakaitį prabilti kelias žodžias. Savo turiningoje kalboje gerbiamas Tėvelis džiaugėsi, kad tokį reikšmingą paminėjimą buvo galima surengti ir pageidavo, kad tasai programėlis darytų tradicijos pradžia.

Pirmą programo dalį išpildė naujokai, sugiedodami Marijonų Hymną. Sekė brolio Mykolo Smigelskio paskaita Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus Metinės

Sukaktuves Pamint. Gražias eiles "Ark. Jurgį Matulevičių Palydint" padekliamavo naujokas Vincas Gražulis. Antrą paskaitą "Marijonų Vienuolija Seniau ir Dabar" skaitė naujokas Andrius Naužiūnas.

Antroje programo dalyje gerb. kun. Vaitkevičius M.I.C. labai, labai įdomiai atpasakojo savo gyvų atsiminimų iš Ark. Matulevičiaus gyvenimo. Baigiant programėlį, kun. Jakaitis M.I.C. padėkojo programėlio dalyviams, atsilankiusiems ir pareiškė, kad tinkamiausias ir gražiausias būdas programą užbaigti tai bus koplyčioje šv. Rožančiūni ir Palaiminimu Šv. Sakramentu.

Bendros vienuolių ir naujokų maldos juo labiau visus atgaivino ir išsiskirstė patenkinti, gerėdamiesi išgirstomis gražiomis mintimis. *A. Naudžiūnas (L.K.)*

MARIJONŲ MISIJONIERIAI KINIJOJE

Apie Marijonų Kinijoje misijonieriaivimą, nieks labai daug nežino. Priežastis tame, jog niekur nesiranda jokių apie juos aprašymų, ir, kad retas kuris, o rasit niekas su jais nesusirašo. Marijonų Kinijoje misijonieriaivimas prasidėjo 1927-tais metais ir lig šiai dienai rupestingai toliau tęsiasi. Marijonų misijonierių viršininkas yra Kun. Dr. Abrantavičius, M.I.C. Tiesa, Gerbiamas Kunigas, nėra vyskupas, tačiau, turi pilną vyskupo galią. Su kunigu Abrantavičium išvien dirba kunigas Juozas Hermonavičius, M.I.C. ir vienas brolis, Antanas Aniskovičius, M.I.C. Visi trys gyvena, Harbino mieste, Mandžiurijoje.

Šie garbingi misijonieriai savo tikslu užsibrėžę prijungti visus Kinijoje gyvenančius žmones kurie nepripažįsta Popiežiaus, Aukščiausią Bažnyčios Galvą, prie vienos tikros Kristaus Bažnyčios. Šalia

šio, jie taipgi rūpinasi Rusijos pabėgėlių mokymu.

Nors darbas savaine yra sunkus, tačiau, padėtį dar labiau suakina pats išsilikymas ir aplinkybės.

Visų pirmą jiems tenka gintis nuo įvairių plėšikų, kurie nuolat tyko pavogti tai vieną, tai kitą kunigą. Jeigu plėšikams kartais pasiseka savo nedorybę įvykdinti, sugautuosius kunigus įmeta į kalėjimą ir visokiais ten būdais kankina, o nuo jų draugų reikalauja didelės pinigų sumos, nelaimingųjų paliktosavimui.

Ne pro šalį būtų čia paminėti neseniai įvykusį atsitikimą. Lapkričio 13 d. 1933 m. Marijonų Generolas gavo skaudžią žinią iš Marijonų misijonierių, Harbine, Mandžiurijoje. Rašo, jog kunkujai užpuolė Marijonus misijonierius ir pagrobė brolių Antaną Aniskovičių. Žiaurūs piktadariai, paėmė brolių Antaną, jį skaudžiai nuplakė, į akis pripylė pipirų ir druskos. Kunkujai, žinodami jog brolis Antanas kunigams Abrantavičiui ir Hermonavičiui, yra mylimas ir reikalingas, pareikalavo didelės išpirkimo pinigų sumos būtent 40 tukstančių dolerių.

Tačiau, kaipgi vargingi misijonieriai galėjo išmokėti tiek pinigų, jeigu patys jų neturėjo! Dievas jų nepamiršo ir jiems pavyko išpirkti brolių Antaną už du tukstančių dolerių. Brolis Antanas vėl tapo misijonierių draugu. Bet kokioje padėtyje! Visas nuvargintas, nukankintas ir be energijos, taip jog nepajėgia ir klausimas ar kada nors pajėgs tą prakilau Kristaus darbą dirbti.

Šioj šalyj, kunigams vienintėlė paguoda yra atlaikyti šventas Mišias ir į savo širdį priimti mylimąjį Jėzų, bet nekartą tenka kunigams apsidėti ir be šios paguodos ir praleisti dieną po dienos neatlaidius šventų Mišių, dėlėi vyno trūkumo.

Matydami šią suokią ir suskūrusią misijonierių padėtį, stengkimės kaip nors jiems padėti ir jų naštą palengvinti. Nepa-

mirškim galingiausios priemonės — maldos.

Jurgis Vilčiauskas (L.K.)

KOLEGIJOS STIPENDIJOS

Kokiu būdu galima paremti neturtinuosius moksleivius? Dažnai doras ir pasituris katalikas nori materialiskai prisidėti prie plataus katalikiško veikimo. Bet kaip jam tą norą įvykdinti? Kiekviena kolegija turi taip vadinamas bursas arba stipendijas, tai yra savo rūšies fončius — nejudomą turtą, kurio nuošimčiais neturtingas bet pavyzdingas ir gabus jaunuolis gauna mokslą ir maistą veltui.

Lietuviai žmonės neturtingi. Mūsų kolegijos mokiniai yra rankpelnių sūnūs. Labai dažnai pasitaiko, kad vargdienių tėvų sūnūs parodo didžiausių gabumų, bet vargšai tėvai neturi iš ko sūnų leisti į aukštesnius mokslus. Kurioje kolegijoje yra stipendijų ten toksai studentas ras pagalbą, naudosis svetima parama ir neužmirš atsilyginti visuomeniniu darbu. Tokie visuomet parodo savo dėkingumą, bedirbdami bendros lietuviams naudą darbą. Tas yra patirtas faktas.

Mūsų kolegijoje yra įkurtos kelios, ar tai pavienių garbingų asmenų, ar tai iš aukų sučėtos taip vadinamos bursos: 1. Šv. Jono Krikštyt., 2. p. Juozo Galevičiaus ir 3. dar nepilna Kun. F. Kudirkos.

Baigoj pėrcitų metų Naujos Anglijos Marijonų Rėmėjų Seime buvo įkurta nauja stipendija užvardinta Šv. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo. Ši bursa turės kapitalo \$6000.00. Tą sumą prizadėjo sukelti Naujosios Anglijos rėmėjų kuopos. Tam tikslui jos ruoš įvairias pramogas, kaip vakarėlius, piknikus, literijas, ir tam panašiai. Kolegijos vadovybė džiaugiasi rytiečių rėmėjų užsimojimu. Tai geriausias pavyzdys kaip susipratę lietuviai katalikai pritaria ir padeda mokslą įstai-gą išlaikyt.

Šiose skiltyse pranešime eigą naujosios stipendijos ir kai visu smarkumu pra-

sidės darbas, galėsime praveist palygini-
mus atskirų kuopų stovio. Siuomi prane-
šame, kad Šv. Kazimiero parapijos kuopa
Worcester'yje jau vieną pramogėlę pa-
rengė ir prisiuntė savo uždarbį \$40.00.
Graži pradžia! Netrukus sužinosime kurie
rėmėjų skyriai darbštūs ir neapsileidžia
kitais.

Gerasai skaitytojau, norėdamas su-
šelpiti neturtingą moksleivį, suteik savo au-
ką kuriai nors rėmėjų kuopai, kad tavo
miesto kuopa žymiai pralenktų kitas.
Augščiausias atlygins Tau gausiai ir lie-
tuvų tauta bus amžinai dėkinga, jau ne-
kalbant apie tuos jaunuolius, kurie tamstos
duosnumu galėjo išeiti į žmones, ko jie
niekad nepamirš.

Vincas Sabas (L. K.)

Kolegijos Rėmėjų Aukos:

E. Skerienė, Waukegan, Ill., 3.00; O. Lip-
kienė, Worcester, Mass., 3.00; M. Kupre-
vičienė, Providence, R. I., 3.00; O. Gla-
žauskienė, So. Boston, Mass., 3.00; P. Bu-
žinskas, Providence, R. I., 5.00; K. Kaza-
kevičienė, So. Boston, Mass., 3.00.

T. Dongveckaitė, Providence, R. I., 3.00;
M. Mackapetris, Dorchester, Mass., 3.00;
A. Degutienė, Elizabeth, N. J., 3.00; P. Da-
bažinskas, Waukegan, Ill., 4.00; Al. Vait-
kevičius, Chicago, Ill., 3.00; A. Lubertas,
Chicago, Ill., 3.00; A. Pakeltis, Chicago,
Ill., 3.00; M. Pikelienė, Niagra Falls, N.Y.,
3.00; A. Jokubauskaitė, Chicago, Ill., 3.00;
A. Janušauskas, Cicero, Ill., 3.00; J. Sla-
vinskas, Beckmeyer, Ill., 3.00; J. Griskaus-
kas, West Chesire, Conn., 3.00; F. An-
druškevičius, So. Wilmington, Ill., 3.00; J.
Yagmin, Brooklyn, N. Y., 3.00; O. Rustei-
kienė, So. Boston, Mass., 3.00; J. Pavlaus-
kas, Chicago, Ill., 3.00; M. Kirmilienė,
Worcester, Mass., 3.00; J. Kirmilas, Wor-
cester, Mass., 2.00; J. Siusis, St. Louis,
Mo., 5.00; O. Šarkaitė, Brooklyn, N. Y.,

*Visiems aukotojams nuoširdžiai dė-
kojame. Tėvai Marijonai.*

(Tęsinys iš 7 pusl.)

čių pamokinių. Negali katalikas šiuos
dalykus gerai išpildyti, jeigu jis nėra gana
plačiai apsišvietęs tikėjimo tiesose. Baž-
nyčios reikalavimai yra toki dideli, val-
džia jos Dieviškojo Įsteigėjo jai suteikta
tokia plati, jos mokiniai tokie autorite-
tingi, jogei neišvengiamai netikėliai nuola-
tos prieš ją kelia daugelį keblumų, klau-
simų, užmetinėjimų. Neišlavintas katali-
kas nemokės kaip atsakyti, paraus, sumi-
šimas jame kils, sau ką nors pramikėios
pusbalsiu ir, kaip daug kartų atsitinka,
patars klausiančiam pasikalbėti su kuni-
gu. Iš to nekatalikai padaro išvadą, kad
katalikai nežino į ką jie tiki, kad jie nega-
li savo tikėjimo išaiškinti, kad jie tik aklai
tiki, nežinodami priežasties šios ar tos ties-
os ir t.t.

Kad katalikas, būtų vertas tą vardą,
nešioti, privalo visomis jėgomis mokyti
savo tikėjimo tiesas, kad galėtų tinkamai
ir aiškiai jas išaiškinti nekatalikams. La-
bai paranku katalikams pažinti savo tikė-
jimą, atsilankant į tikėjimo paskaitas,
skaitant knygas tikėjimo tiesas išaiški-
nančias ir panašias. Tai reikalauja, žino-
ma, daug spėkų, bet juk kiekvienas vertas
dalykas to reikalauja. Dievo meilė ir troš-
kimas pažinti Jo šventus mokinius pil-
niau, turėtų paakstinti kiekvieną kataliką
nugalėti visus keblumus ir tapti geresniu
kataliku per išsimokinimą ir skleidimą
Kristaus šventų tikėjimo tiesų ir taip pel-
nijant nuopelnų ne tik sau, bet ir Bažny-
čiai. *Andrius Naudžiūnas (L.K.)*

Kinija. Komunistai plėšikai Kiangsi
provincijoje jau suėmė 29 misijonarius.
5 iš jų jau nužudė.

Atitaisymas: Praeitų metų "Laive"
No. 22 po eilėraščių "Siekis" ir No. 29
po eilėraščių "Kaip pasiilgau" turi būti
autorius parašas: Arėjas Vitkauskas.

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Siunčiant mūsų laikraščiu paklausimus reikia įdėti atsakymui 3c pašto ženklelį; ne visi paklausimai tinka į laikraštį. Atsakysime visiems rimtiems paklausimams.

KLAUSIMAS. Ar galima kritikuoti kunigą, kuris kalba per radio apie socialinius ir politinius klausymus? Vik. Min.

ATSAKYMAS. Jei kunigas aiškina ne Bažnyčios mokslą, bet pareiškia tik savo asmenišką nuomonę, tai galima su jo nuomone sutikti arba nesutikti.

KLAUSIMAS. Ar popiežium gali būti kiekvienos tautos asmuo, ar tik italų?

ATSAKYMAS. Popiežium gali būti bėle tautos asmuo ir buvo jų iš įvairių tautų. Kas norėtų apie tai daugiau sužinoti, gali pasiskaityti anglų kalboje knygą: "Manual of the Lives of the Popes" by John Charles Earle, published by John Murphy and Co., Baltimore, Md.

KLAUSIMAS. Ar daug gera atneša žmogui Sutvirtinimo Sakramentas? Ir ar jis privalo būti priimtas tuojau po Pirmosios Komunijos? Mar. Dv.

ATSAKYMAS. Sutvirtinimo Sakramentas teikia Šventąją Dvasią, kad mes būtume stiprūs tikėjime, tobulesni krikščionys ir tikri Kristaus kareiviai. Didensio gerio už Šv. Dvasią su Jos dovanomis negalima norėti. Taigi tas sakramentas neša didelį gerį.

Bažnyčia aiškiai nenurodė, kokiam amžiuje krikščionis reikalingas imti Sutvirtinimo Sakramentą. Labai gera imti po pirmosios Komunijos, jei galima. Jei ne, tai vėliau.

KLAUSIMAS. Ar neperdidelis tvirtinimas, kad asmuo, pragyvenęs visą savo amžių nuodėmėse, gali atsiversti prieš mirtį ir būti išganytas? Ar nėra tai nekuriems priežastimi jų apsileidimo?

P. C. Juody.

ATSAKYMAS. Gal tas tvirtinimas išrodyti perdidelis; gali jis būti kaip kam priežastimi apsileidimo, bet mes turime tikėti, kad gyvenusis visą savo amžių

nuodėmėse gali prieš mirsiant atsiversti ir būti išganytas.

Kiekvieno žmogaus išganymas yra Dievo gerumo ir gailestingumo dovana. Mes negalime toms Dievo ypatybėms pastatyti ribas. Latras dešinėje Jėzaus prikryžtuotas, atsivertė prieš mirsiant ir paties Jėzaus tapo paskelbtas išganytas.

Kurie naudojami tuo tvirtinimu ir gyvena apsileidę nuodėmėse, te atsime-na latrą Jėzaus kairėje prikryžtuotą. Tas neatsivertė, nors vienose sąlygose abu buvo.

KLAUSIMAS. Kuomet ir kas aprinko Šv. Mariją Paną, Nekaltai Pradėtą, šių Jungtinių Amerikos Valstybių vyriausia globėja? Kodel taip mažai apie tai kalbama katalikų mokyklose ir nelabai iškilmingai apvaikščiojama bažnyčiose? Piliētė.

ATSAKYMAS. Vyskupų Šeštasis Baltimorės susirinkimas 1846 m. aprinko Nekaltą Šv. P. Marijos prasidėjimą šios šalies vyriausia globėja. Jos vardu šios šalies sostinėje, Washingtone, yra statoma neapsakomai didelė, graži ir labai brangi bazilika.

Sunku man pasakyti, delko mokyklose apie tai nedaug kalba. Gal del to, kad ir be to tai yra įsakyta visiems šventė ir apie Šv. Mariją ir juos malones nuolat bažnyčiose priminama.

KLAUSIMAS. Ar gali būti asmuo malonės stovyje, jei nešioja savyje tokią pat neapkentimą savo artimų po priimtų sakramentų, kaip ir prieš priimtus?

Adomienė.

ATSAKYMAS. Kas neišpažįsta neapkentimo artimų nuodėmės, arba ją išpažįsta, bet nesigaili ir jos neišsižada, tokio išpažintis negali būti gera ir jis negali būti malonės stovyje. Tik čia nerei-

kia daryti klaidos. Kartais atsitinka, kad tu nenori su kuo nors draugauti, ar susitikti dėl nekurių priežasčių, bet nieko pikto jiems nevelji, jokių niekinimų nedarai, tai tuomet čia nėra artimų neken-timo. Delto galima priiminėti sakramen-tus ir būti malonės stovyje.

KLAUSIMAS. Jei katalikė mergi-na, gavus dispensą, teka už masono, ar ji turi pareigą reikalauti, kad jis atsisa-kytų nuo masonerijos? Vincenta.

ATSAKYMAS. Jos pareigos, kaip ir kitų visų panašių, kurios gavusios vys-kupo dispensą, teka už nekatalikų. Nėra ant tokių katalikų uždėtos pareigos rei-kalauti, kad protestantas atsisakytų nuo savo religijos ar masonas nuo savo ma-sonerijos, bet jų pareiga yra išlaikyti, (praktikuoti) savo religija; vaikus pa-krikštyti katalikais ir juos auklėti kata-likiška. Be to, jos privalo rūpintis savo vyrus įtikrinimo keliais atversti į tikrąjį katalikų tikėjimą.

KLAUSIMAS. Kodėl Katalikų Baž-nyčia mažiau gerbia moterį, negu protes-tantų bažnyčios? A. B.

ATSAKYMAS. Čia ar tik netiks išsireiškimas kad "kaip kas per savo no-sį nemato pasaulio." Kaip kurios mote-rys jaučiasi negerbiamos, kad joms Kat. Bažnyčia neleidžia "prycyti" bažnyčiose, kaip tai daro nekurių protestonų sektos.

Tokios moterys įsikibusios į smulk-menais nepastebi tos didžios pagarbos, kokią Kat. Bažnyčia moterims pareiškia asmenyje Šv. Panos Marijos, asmenyse tų, kurių vardu stato bažnyčias, kurias stato ant savo altorių, asmenyse tų, ku-rias priima į vienuolijas, joms teikia ypatingas privilegijas ir paveda didžius, atsakomingus darbus.

Mūsų senas geradaris N. N. iš So. Bos-tono prisiuntė Tėvų Marijonų Kolegijai aukos \$10.00. Nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

* * *

Neverk, mergaitė! Dangaus lietus
Gėlės tavo numazgos...

Jis taip sudrėkins molius kietus

Kad tavo širdis net rūgos!

Juk tavo gėlės buvo gražios,

Tavo širdis taip tyra...

Gal jau nuvyto tavo rūtos?

Gal sieloj piktžolė yra...

Bet dar ji nėra išsiplėtus

Ir Dievas jai užaugt neduos!

Tiktai pakilk, ir geras Viešpats

Dvasios grožį atvaduos!

Petrus Šimkus

MIKAS LANKEVIČIUS

Grud. 29, 1933 mirė Kolegijos Rėmė-jų Draugijos metinis narys Mikas Lanke-vičius, mieste Baltimore, Md., amžiaus 74 metų.

Jisai priklausė ir šv. Vardo Draugi-jai ir buvo tvirto nusistatymo katalikas.

Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai malonės už jį sukalbėti po vieną šv. Ro-žančiaus dalį.

Kaipo už buvusį Kolegijos Rėmėją Tėvai Marijonai atlaikys už jį šv. Mišias vasario 18 ir 25.

A. † A.

JUOZAPAS KINČINAS

Sausio 25, 1934 mirė Chicagoje Tėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjas a.a. Juoza-pas Kinčinas, gimusis Vieksnių parapijos, Mažeikių apsk., Lietuvoje.

Už savo Rėmėją Tėvai Marijonai at-laikys dvejas Mišias: Vas. 4 ir 11, 1934. Beto, pradedant Saus. 30, per trisdešimts dienų bus kasdien laikomos vadinamos gregorijinės Mišios, užprašytos jam išti-kimos brolio Jono šeimos.

Visi Kolegijos Rėmėjų Draugijos na-riai yra prašomi už a.a. Juozapą sukalbėti dalį šv. Rožančiaus.

Kieta Širdis Suminkštēja

Žmogus, kurs neatjaučia kitų skausmų, kurs kitam žmogui varge ir priespaudoje nepadedā, yra sakoma, kad jis turi kietą širdį.

Daug yra nuotikių, kuriuose kietos širdys suminkštėja. Prisimena man vienas toks nuotikis apie kurį skaičiau laikraštyje. —

Vaikai savo gabumais laimėjo forduką ir tuomį išgelbėjo sielą, tačiau tik per žmogaus širdies suminkštėjimą.

Visa šitaip įvyko: Vienos parapijos vaikų draugija gavo laišką. Laiškas buvo nuo vieno misionieriaus, (kurs prašė pinigų ir reikmenų misijoms. Laiško gale pridūrė “net dviračio užtenka.” Kiek laiko vaikai visa tai apsvarstė. Vienas sumanė, kad pirmininkas nueitų pas vieną senį ir paprašytų jo, kad jis jiems atiduotų savo forduką. Kiti priešinos, nes senis buvo atsitolinęs nuo Bažnyčios, dėl to kad jo sūnus žuvo Francijoje karo lauke. Galutinai visi susitarė pamėginti.

Vaikai priėjo prie senio namų ir sustojo, bijodami žengti toliau. Tačiau vienas jų, būdamas drąsesnis, žengė artyn prie durų ir pabarškino. Išėjo senis; jis buvo piktas ir nieko nelaukdamas sušuko: “Ko jūs norite?”

Vaikai išsigandę negalėjo nei žodžio ištarti. Vienas, šiek tiek atgavęs kvapą, prabilo:

“Mes atėjome paprašyti jūsų, kad atiduotumėte mums savo forduką, kurį norime nusiųsti katalikų misijoms, kur misionierai galėtų keliauti iš vietos į vietą tolimoje rytų šalyje.”

“Ką?” — jis sušuko, — “ar jūs nežinote, kad aš nesu katalikas, kadangi mano sūnus buvo užmuštas karo lauke? Aš niekadęs negelbėsiu katalikų! Ką jie man gero padarė?”

Vaikai prašė jo nepykti ir tarė:

“Mes pasimelsime už jūsų sūnų, kad gerasai Dievas neatstumtų jo nuo Savęs. Už jus taipgi pasimelsime, kad Dievas duotų jums malonės sugrįžti į katalikų tikėjimą.”

Tie žodžiai priminė seniui jo motinėlės pamokinius, ir jis susigraudino.

Po valandėlės senis tarė: —

“Ateikite vėliau, aš noriu apsimastyti.”

Vaikams vėliau sugrįžus, jis jiems atidavė savo forduką ir prižadėjo sugrįžti į tikrąjį tikėjimą, apdovanodamas juos gausiai saldainiais.

To seno žmogaus širdis, kuri buvo tiek daug metų užkietėjusi, atšileido ir suminkštėjo, kaip ledas pavasaryje, nors visą žiemą buvo kietas ir drūtas.

N. Skuzkis.

VIENIŠO DAINA

(Liaudies motyvais)

Kaip greit praėjo jaunų dienelės,
Tartum nuvyto lauko gėlelės,
Oi lylia lylia drat lylia lylia
Tartum nuvyto lauko gėlelės.
Tūnau aš vienas, miško paukšteliš -
Nebe malonu man jų dainelės,
Oi lylia etc. ir antra cilutė.
Nebe avėsiu gražiais bateliais,
Nebe nešiosiu aukso žiedelių,
(Oi lylia po kožnu posmui.)
Lauko lankelėms nebe vaikščiosiu,
Jaunimo tarpe nebe dainuosiu,
Į vakaruškas nebe nuciesiu,
Namiė palikęs, ką aš beveiksiu,
Sieloje skausmas nuolas dūmoju,
Širdies linksmybės seniai nustojau,
Pralėkė dienos, tartum šešėlis,
Ko aš sulauksiu, o Dieve mielas,
Kai aš numirsiu vienas, oi vienas,
Kas gi beužmerks mano blakstienas,
Kreivas berželis ant kapo niūksos,
Savo šakelėms liūdnei liūliuos vis,

SVARBESNI MŪSŲ LAIKŲ ĮVYKIAI

MUSŲ ŠVENTĖS

Sausio 15 suėjo 11 metų nuo atvadavimo Klaipėdos. Iškilmingas paminėjimas buvo po visą Lietuvą, o ypač Klaipėdos krašte. Pačiame Klaipėdos mieste buvo pagerbti mirusieji Klaipėdos kraštą vaduodami karžygiai. Pamaldos buvo katalikų ir evangelikų. Mažosios Lietuvos gelbėjimo komitetas turėjo iškilmingą posėdį. Vakare Šaulių Namuose buvo viešas vakaras su prakalbomis. Iškilnėse buvo krašto gubernatorius p. Navakas, direktatijos pirm. p. Šreiberis, p. M. Jankus ir kiti žymūs klaipėdiečiai. Radio iškilnių programą paskleidė po Lietuvą ir plautį pasaulį. Ypač reikšminga buvo gubernatoriaus kalba.

— Vasario 2, Grabnyčių dienoje metinė *Blaivininkų Šventė*. Toje dienoje blaivininkai atnaujina blaivybės pasiryžimus ir ruošia vakarėlį paskleidimui blaivos minties visuomenėje.

Vasario 16 dieną, 1934 metais sucina 16 metų nuo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo.

Viso pasaulio lietuviai toje dienoje renkas į bažnyčias padėkavonės Dievui pamaldomis ir išmeldimui tėvynei palaimos ateičiai. Daugelyje vietų renkami vieši programai pagerbimui taip reikšmingos lietuvių tautai šventės.

Ir netinka vasario 16 dienos paminėjimo kelti į kitą dieną. Žiūrėkime, ar amerikoni kelia 4 liepos į kitą dieną?

ĮYRŲ SAJUNGA

Šiais religinio indiferantizmo - nepaisymo laikais, ypač tarpe, vyrų Europoje pasireiškė tarpe vyrų bruzdėjimas kurti vienu vyrų tikiybinio aktyvumo draugijos.

Lietuvių visuomenė jau seniai laukė Lietuvių Katalikų vyrų Sąjungos įsikūrimo. Ir štai š. m. sausio 9 dieną šios sąjungos įstatus Kauno Miesto ir Apskri-

ties viršininkas įregistravo. Sąjunga tuojau pradeda veikti.

ISPANIJOS PADĖTIS GERĖJA

Seniau buvo uždrausta vienuolynams laikyti mokyklas. Dabar tas draudimas jau sustabdomas. Su Vatikanu pradėmos derybės kai kurių klausimų sutvarkymui.

Apskritai gi imant, Ispanijos katalikai pradeda daugiau susiprasti ir rūpintis savo reikalais. Aukštesnė valdžia pranešė miestų burmistrams, kad jei jie mėgintų drausti skambinti bažnyčių varpais ar trukdyti bažnytinį laidojimą, bus baudžiami.

Bolševikai Kankina Kunigus

Rusijos bolševikai kunigus taip bauriai kankina kalėjimuose, kad jau keliatas kunigų įvaryta į beprotystę. Kunigas Komičius, suareštuotas Leningrade 1927 metais. Jis buvo laikomas Saloveikų Salose baisesiose moralėse ir fizinėse kankynėse ligi 1932 metų, išvarytas iš proto ir dabar laikomas Leningrade salitarinėje kameroje. Taipogi kankinimais privaryti prie beprotystės kun. Jonas Treiga, kun. Albinas Markušiauskis, kun. Jonas Slavinskis. Melskimės už savo kankinius Rusijoje ir Meksikoje.

PIRMĄ SYKĮ AMERIKOJE JUDAMIEJI PAVEIKSLAI

LIURDO STEBUKLAI

Pamatysite tą garsųjį LIURDĄ, kur 1858 metais švenč. Pancelė apsirėciškė šv. Bernadetai. Tenai suvažiuoja ligoniai nepagydomomis ligomis sergantieji, kad gauti stebuklingą per švenč. Pancelės užtarymą išgydymą.

Bus ir juokinga komedija CHARLIE CHAPLIN.

Paveikslus rodys A. PELDŽIUS, sekančiose parapijų svetainėse:

Subatoje ir Nedėlioje, vasario-Feb. 10 ir 11 d. Nekalto Prasiđ. švenč. Pancelės par. Brighton Park. Nedėlioje ir Pancelėlyje, vasario 18 ir 19 d. Visų šv. par. Roseland, IL.

Įzanga 25c. Vaikams 10c. Visus pradžia 7:00 v. vak.